

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Det fremgår jo udtrykkeligt af kommissoriet, som der har været enighed om, og som hr. Kjeld Olesen altså tilslutter sig, at man skal undersøge f. eks. idrættens forhold til friluftslivet, derfor mener kontorchef Horsten, at man skal undersøge muligheden af, at der til idrætshaller knyttes lokaler m. v., der kan bidrage til at vække interesse for deltagelse i andre former for udfoldelse inden for litteratur, teater, musik, maling, formgivning osv., at det drejer sig om at knytte kontakter mellem idrætten og det folkeoplysende og kulturelle arbejde. Man skal også se på idrættens forhold til det mellemfolkelige osv. Der er altså tale om et meget bredt kommissorium, og så er det jo min opgave at sørge for gennem udvalgets sammensætning at inddække dette kommissorium så godt, som det er muligt. Og jeg kunne i og for sig forstå, hvis man ville sige til mig: ja men du har jo ikke sørget for, at man i tilstrækkelig grad har draget omsorg for, at de andre aspekter, alt det, der skal sikre forbindelsen til de muligheder, jeg nævnte, også er tilgodeset gennem udvalgets sammensætning.

Jeg synes, idrætten har fået en meget stærk placering ved udvalgssammensætningen netop vurderet på baggrund af kommissoriet, så jeg kan ikke forstå, at man fastholder den opfattelse, at der skulle være tale om en forfordeling af idrætten. Jeg tror, at vi på det grundlag, der nu er tilvejebragt, vil være i stand til at løse opgaven, og jeg tror, der i høj grad bliver brug for, at man tilkalder mange af dem, der repræsenterer folkeoplysnings- og kulturarbejdet i almindelighed.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Mange har udtrykt forbavelse over, at forhandlingerne blev afbrudt, og hvorfor vi skulle have haft udvalgs møde. Man kan svare, at det dog har betydet, at der nu er stillet det i udsigt, at Dansk Idræts-Forbund får en sekretærpost. At det ikke er tilstrækkeligt, har jeg tidligere givet udtryk for.

Og så vil jeg gerne, for at man ikke skal tro, at det har været forsøg på at skabe unødvendig politisk blæst om et, hvad skal vi sige ret så ømtåligt spørgsmål, sige, at

når jeg reagerede sidste gang, som jeg gjorde, så var det bl. a., fordi man i betænkningen havde nævnt idrætsorganisationerne på et tidspunkt, hvor man havde kommissoriet klart og vel også vidste, at andre organisationer skulle med. De, der ikke vidste det, var altså bl. a. undertegnede.

Og lad mig så gøre den bemærkning — det skal først og fremmest være til hr. Robert Christensen — at når hr. Robert Christensen så stærkt understreger, at idrætten er en integreret del af kulturlivet, så er vi ikke uenige heri. Men det, der er baggrunden — det har man da lov til at sige som forslagsstiller — det, der er baggrunden for, at vi fremsatte dette forslag, var, at vi følte, at idrætten gennem adskillige år havde ført en ret så isoleret tilværelse, hvor man også fra politikeres side havde tilgodeset mange andre områder, og derfor sagde vi: nu må tiden være inde til, at vi tager specielt idrættens forhold op til behandling uden at skæve til, at det måske kunne være hensigtsmæssigt at have en bred idrætskommission eller andet. Nu tager vi idrættens forhold op til specielt behandling og lader idrættens egne folk sammen med administrationens folk kulegrave problemerne og finde ud af, hvor skoen trykker, og så kunne vi bagefter mødes og finde ud af, om vi kan få ofret det, der skal ofres. Det er ikke det, vi mener der er sket her med dette udvalg.

Nu vel, vi har haft en lidt hed debat og diskuteret, og tilbage er den kendsgerning, at det er ministeren, der egenhændigt kan sammensætte kommissionen, og det er sket, og så vil jeg endnu en gang sige, at jeg må ønske held og lykke på idrættens vegne og for idrætten til, at der kommer noget ud af arbejdet.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg tror, det vil trætte tinget, hvis vi går videre med det; jeg skal blot lige understrege den ene ting, at jeg ikke på det tidspunkt, da jeg var i samråd, havde færdiggjort mine overvejelser over, hvem der skulle i udvalget, så der er altså ikke tale om, at jeg har villet forholde udvalget nogen oplysning. Men lad os nu gå i gang med det. Jeg tror, det bliver et arbejde, der vil tilfredsstille også hr. Kjeld Olesen.